

hemmelig Afstemnings Gjennemførelse, ikke påahængt med noget som helst Andet. Skal dette Andet komme, saa tænker jeg, at det maa komme den Dag — men det vil tage Tid, og der skal Omveie til — da man har set, at vi maa have den fornødne Forandring i Bestemmelserne i Grundloven, og vi da samtidig kunde tage tilsvarende Bestemmelser i Valgloven. Det er en Fremtid forbeholdt, men en Fremtid, som vi burde raade i den Grad over, at vi ikke give vort Minde til at komme med dette i en reaktionær Tid. Det burde vi helst udsætte, til vi have forberedte Tider, som i 1848, de kunde iøvrigt komme, før vi tænke, naar vi holde os beredte. — Et vil jeg bede den ærede Ordfører om, og det var, om han ikke kunde føre de store Paragrafer i flere nye Stykker. Der er adskillige af dem, der ere meget tunge at læse for Almuesmænd. Jeg er sikker paa, at dersom de bleve delte i flere mindre Stykker, vilde det være lettere baade at læse og forstaa dem. I den Henseende tror jeg, at vi staa en Del tilbage for andre Lande; navnlig lagde jeg Mærke til under vor tidligere Synslen med Forretningsordenen, hvor forskjellig den er fra andre Landes. Vi have i vor Forretningsorden hele lange Stykker, Historier, som for Mange ere vanskelige at komme ind i. Den ene Tanke slipper ikke, før den nye begynder; men andre Steder er det delt i korte Artikler, hvor enhver Tanke faar sin Artikel. Selv om det ærede Medlem vil beholde Paragrafernes Numre — og det kan være meget fornuftigt at kunne sige: vi sætte en § 41 i Stedet for en anden § 41 — kan der hjælpes derpaa ved en anden Deling.

Endnu Et vilde jeg gjerne tilføie i Forbindelse med mine tidligere Udtalelser. Jeg ser i Virkeligheden ikke, hvorfor man ikke har kunnet tage § 71 op med det Samme om hemmelig Afstemning ved Valgmandsvalgene til Landsstinget. Værdige Medlemmer ville formentlig hellere have det som et selvstændigt Lovforslag, idet de antage, at der maatte Spøire være stærkt interesseret i at faae en anden Lovbestemmelse, efter som det er rigtigt nok, at de ikke kunne gennemføre Valgmandsvalgene her i Kjøbenhavn uden at bryde Loven. Det Sidste tror jeg ikke, — jeg havde nær sagt, at det har viist sig, — at man har taget saa nøie. Klager over, at man har brudt Loven ved Valgmandsvalgene, have ingen Indslydelse haft paa Godkendelse af de valgte Landsstingsmænd; men bitterligt er det, at saadant sker det. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Sohannsen) har klaget over, at man ikke kunde gennemføre hemmelig

Afstemning, da der ikke var Lokaler nok, finder jeg, at det er en ganske besynderlig Tanke. Det ærede praktiske Medlem af Samsundet maa jo dog begribe, at det skulde være den letteste Sag af Verden, og at man ganske sikkert kan gjøre det med billigere og lettere Lokaler, end man kan det ved den nuværende navnlig Afstemning, og utvivlsomt lige saa hurtigt. Baade for Hurtighedens og de nødvendige Lokalers Skyld kan der ikke være det Fjerneste til Hinder for at indføre hemmelig Afstemning. Derom kan der absolut ikke disputeres.

Judenrigsministeren (Sngerslev):

Jeg tror ikke, det ærede Medlem (Berg) har nogen Anledning til at sige, at jeg har søgt at faae Folkethinget med paa en Glidebane. Jeg har nemlig sagt ganske simpelt og, jeg haaber, nogenlunde klart, hvorledes min Opfattelse var. Det ærede Medlem kan sige, det er en seilagtig Opfattelse, Ministeren har, kan sige, at hvis man stemmer for dette Mindretals Forslag, ser han — det vil sige jeg, Ministeren — deri et Ønske om at komme over det; det kan det ærede Medlem sige, men det ærede Medlem kan endnu ikke forbyde mig at udtale, hvad der er min Overbevisning i en Sag, saa megen Magt har det ærede Medlem ikke. Jeg har begrundet, hvorfor jeg har denne Mening, jeg har nemlig ved en tidligere Leilighed — og jeg antager ikke, at man behøver at gjentage Alt, hvad man har sagt tidligere, vi have ondt nok ved at komme gennem Forhandlingen endda — udtalt og paavist, at jeg ikke anser det for muligt, at man kunde klistre hemmelig Afstemning til den nuværende Valgfremgangsmaade, med Raaring, navnlig Afstemning osv. Naar man altsaa gjør det alligevel, maa jeg dog fra mit Standpunkt og mit Synspunkt have Lov til at sige, at saa tror jeg ikke, det nytter Noget. Men jeg har Lov til at hævde, at vil man gjøre et Skridt fremad, skal man følge det ærede Medlem fra Kalundborg (N. Sørensen); thi saa gjør man Skridt i den rigtige Retning og et Skridt, der kan føre til Maalet. Fordi jeg nu ved Siden deraf har udtalt, at jeg helst vilde gaa til større Kredse, tror det ærede Medlem, synes jeg, at jeg er Boulangist og Gud veed hvad. Men i den Retning kan det ærede Medlem være rolig. Jeg veed ikke, om han fristes af, hvad der foregaar i Frankrig, jeg fristes ganske sikkert ikke deraf. Jeg har ikke udtalt mig for Distriktsafstemning, jeg har udtalt mig for Forholdstalsvalgmaaden indenfor større Kredse. Jeg tror, det vilde føre til et rigtigt og forstandigt Resultat til alle